

Quý cha và anh chị em nhóm HH2010 thương mến

(Viết cảm ơn „Ông Ngoại“ Elie Thành)

Tạ ơn Chúa và cảm ơn cha Elizalde Thành vào phút chót đã cho con được đi HH thêm một lần nữa „theo vết chân Thánh Inhã“. Đây là món quà quý báu, con cảm nhận, thấy hạnh phúc mình được hưởng một cách êm ả và trầm lắng.

„Theo vết chân Thánh Inhã“. Vết chân không là người mà vết chân đầy tình người trong tình yêu Thầy Giêsu của Thánh Inhã. Lần này con cảm nghiệm được sâu xa tình yêu của Thánh Inhã dành cho Thiên Chúa và Chúa Giêsu, con của Ngài. Dấu chân của Inhã đã nói rất nhiều về nhân đức của Ngài, về sự từ bỏ chính mình của Ngài, về sự kiên nhẫn tìm ra một phương pháp thao luyện linh hồn cho tha nhân, về sự nghiệp kết tụ những anh em đồng chí hướng để đi rao giảng Tin Mừng của Chúa Giêsu cho đến tận cùng trái đất. Những cảm nghiệm này giúp con biết quý trọng hơn những di tích Thánh của Giáo Hội. Giúp cho con nhìn tận gốc tâm hồn mình để điều chỉnh những lệch lạc của tâm hồn mà đi đúng đường Chúa muốn, cho trái tim của con hạnh phúc biết rộng rãi hơn vì đang được yêu và đang yêu (như Thánh Inhã đã đang yêu và đã đang được yêu Thầy Giêsu của mình cách nay 500 năm).

Phương Lan từ USA đến phi trường Barcelona trước vài giờ đã chờ hai mẹ con Tiết ở đây. Thật hạnh phúc được gặp lại cô bé năm ngoái bệnh ốm yếu, năm nay Phương Lan trông

khỏe mạnh, tươi trẻ và xinh đẹp ra nhiều lắm.

Khi taxi đưa về đến nhà Dòng, cả ba leo lên tòa nhà thật to, thật đẹp màu hồng đỏ, kiến trúc cổ kính nằm sừng sững trên ngọn đồi. với sân cỏ xanh mướt được điểm tô bằng những cây dừa kiềng cao ngất cùng những cây hoa (không biết tên) cũng đồ sộ không kém nở hoa chi chít màu hồng thắm, nổi bật trên nền màu xanh lục cứng cỏi, già cỗi của hàng cây tùng bên cạnh. Tuyệt vời, đẹp quá!!! Nhìn thì đúng địa chỉ rồi nhưng đây chỉ là trường học của Nhà Dòng. Ôi chu chọa! Trường học gì mà đồ sộ, sừng sững, sang quá chừng chừng!!!

Bên cánh phải của trường học mới là nơi đoàn HH cư ngụ. Lần này được ở trong Nhà Dòng thật đẹp, có sân trong khuôn viên nhà để đi dạo hoặc cầu nguyện, nơi đây có tượng Chúa Giêsu, có hang đá Đức Mẹ thật đẹp. Các Sơ phục vụ chu đáo ân cần ở phòng tiếp tân, phòng ăn... Phòng ốc khang trang, cảnh đẹp, lại tọa lạc trong khu vực của giới thượng lưu nên an ninh rất bảo đảm. Ăn uống đầy đủ và ngon hơn nơi chúng ta ở năm ngoái. Thấy nhớ và thương anh chị em HH 2010 quá xá, vì nơi ở „hồi năm“ đi qua bao cánh rừng cây xanh với những con đường ngoằn ngoèo quanh co rất đẹp mà tài xế taxi tìm mãi mới thấy nhà. Hi hi... he he... bao nhiêu là kỷ niệm vui quá là vui!!!

Đến Montserrat và Manresa cũng vậy nữa. Phòng ốc ở ngay trong Nhà Dòng. Phòng đôi dành cho vợ chồng, độc thân tại chỗ cũng hai người một phòng hai giường, có người trùng số độc đắc thi được một mình một phòng, đầy đủ tiện nghi, sang lắm. Tiện nghi, ăn ngon và sung sướng. Lại nhớ và thương nhóm HH 2010 chúng mình. Ăn được một bữa “chạy ba quãng đồng” vì nhà nghỉ bên này đôi, đối diện nhà ăn bên kia đồi ... chạy qua chạy về, leo dốc xuống đèo vui hết sức, kỷ niệm ngập trời há...(nghĩ lại thấy những kỷ niệm dễ thương ghê).

Lại nhớ và thương cha Quý 84 tuổi, Thương chị Phượng trên chiếc xe lăn, hết anh Sơn lại đến các cô và các anh đầy xe phụ. Thương Phương Lan ốm bệnh mà lúc nào cũng cố gắng. Thương chị Thái Hà ăn uống không quen mà lại đau lưng đau cổ, đi lên dốc, xuống dốc nhiều lại làm khổ cái lưng.

Thương “Ông Ngoại” tổ chức lần đầu nên mọi dự tính đều không được như ý của Ông Ngoại, (nhưng Ông Ngoại ơi, cảm ơn Ông Ngoại, rất được như ý của đàn con cái). Ông Ngoại hiền từ, nhân ái lúc nào cũng thương đàn con cái, muốn giữ sức khỏe cho đàn con cháu đi hành hương đều được ăn ngon và ngủ ấm (mà lại được rẻ nữa) tại các Nhà Dòng (ông Ngoại quen biết) ở quê hương của Ông Ngoại mà vì lần đầu tiên tổ chức nên những nơi đó đã được các tổ chức khác book hết rồi.

Thương Ông Ngoại quá chừng
chừng Ông Ngoại ơi!!!!

Năm nay tại Monserrat có một người trong đoàn được “anh em của làng ngón tay dài” (*lange Finger: Ngón tay dài: nghề ăn cắp*) thăm viếng (chiếc ví xinh đẹp không cánh mà bay) khi cả đoàn say mê chụp hình chung nơi sân thượng của một Restaurant, phong cảnh tuyệt vời bên giàn hoa giấy dưới bầu trời trong xanh, không khí ấm áp nơi Thánh Inhã dâng gươm cho Đức Mẹ. Lại nhớ năm 2010 trong đoàn HH cũng có nhiều người được anh chị em của làng này thăm hỏi (nhưng hình như chỉ xảy ra ở Barcelona và Madrid thôi). Những kỷ niệm nhớ đời trong cuộc hành hương vì “người hành hương thì biết mình đi đâu và chấp nhận những rủi ro xảy đến như là một hồng ân”

Từ Manresa đi Lourdes bầu trời thật cao xanh, trong vắt thật đẹp, gió mơn man tươi mát, khí hậu khoảng 26 độ bách phân nên ấm áp tuyệt vời, hai bên đường cây cối đang nảy lộc non xanh, đồng cỏ xanh non, chập chùng trải rộng

mênh mông ... đó đây vài ba con bò nâu đen nhả nha gặm cỏ, thỉnh thoảng thấy đàn heo con đen đen xinh xinh chạy theo heo mẹ trong những luống rau xanh, thật dễ thương và gọi cảm làm sao!!! Làm gọi nhớ đến thành phố quê hương của cha Gomez (cha Ngô Minh), thành phố SEGOVIA với món heo sữa quay trên lửa dùng với rượu đỏ Tây Ban Nha mà chị Thanh Trang London đưa vào thơ ca thật tuyệt vời !!!

*“Nhớ con heo sữa thật ngon,
Nhớ con heo sữa da dòn thịt thơm.
Nhớ râu xúc-xích treo cao
Hương bay nức mũi, muốn nhào dzô xơi
Hành Hương lại nhớ hành hương
(hành lá)
Thấy con heo sữa lại thương dạ dày
Hết “đai-ét” lại ăn chay
Miệng mồm rô dãi, kiểu này lên cân
“Phút hồi tâm” cứ tân ngân
Thấy toàn xúc-xích, rau cần, rượu vang
Trông hình liên tưởng tội mang
Điều răn lỗi phạm, cả làng chia nhau
Bà con không biết ra sao
Thú thật nhà cháu còn cào tương tư
Muốn gọi lên net lá thư
Complain thợ chụp “Lão Trư” da vàng
Nước da bóng loáng mỡ màng
Lại còn khoe bụng giữa làng cha Minh
Segovia hiền xinh*

Cừu non, lợn béo... đậm tình Hành Hương”

Xa xa đàn cừu hàng trăm con đang nằm ngoi nghỉ dưới bóng mát của những hàng cây cổ thụ cao ngất...(lại nhớ đàn cừu đồ sộ trên con đường đi vào quê hương cha Gomez thật đẹp với những con chó và vài con dê chăn cừu, cả đàn di chuyển thật là trật tự theo sau người chăn cừu trông hiền lành hết sức, khiến cả xe ngừng lại để chiêm ngưỡng và chụp hình) nối tiếp những rặng núi xanh xanh xa mùt mắt đến tận chân trời một màu xanh da trời trong vắt, không một gợn mây tạo thành một bức tranh đủ mọi màu xanh tuyệt mỹ, khiến lòng người cảm thấy yêu đời, yêu người, yêu vạn vật. Cảnh vật này khiến tôi nhớ Dalat thân yêu quá chừng, nơi tôi được nuôi dưỡng bằng màu xanh của cỏ cây đồi núi... từ khi lọt lòng mẹ. Dalat được mệnh danh là Thành Phố Xanh mà một người Dalat đã diễn tả:

“khó kiếm được thành phố nào xanh như Dalat của tôi,

ngay không khí cũng xanh như da trời cây cỏ.

*Đâu chỉ đôi thông biết san sẻ màu xanh cho ngọn gió,
Giọt nắng vàng cũng nhuộm xanh mặt nước Hồ Xuân Hương”*

Một niềm vui phơi phới tràn ngập tâm hồn. Thâm tạ ơn và ngợi khen Thiên Chúa đã tạo nên những cảnh sắc thiên nhiên tuyệt vời cho con cái của Người được hưởng.

Năm 2010, trên con đường này chúng mình được ngắm cảnh tuyệt vời tuyệt vời, (mà Phương Lan thích thú lần

đầu tiên được ngắm tuyết rơi đã tã bông tuyết như những cánh hoa đào trắng được các Thiên Thần rải xuống từ trời cao) được hưởng không khí lạnh của mùa đông, được đón nhận những giọt mưa Hồng Ân bên chân Đức Mẹ Lộ Đức trong khi dự Thánh Lễ đêm và Thánh Lễ sáng tinh sương. Thấy thương mến cả nhà ai cũng bị cảm lạnh vì không ai dự trừ mang đủ áo ấm, nhất là các chị ở nơi ẩm áp quanh năm Việt Nam, thương nhất cha Nghĩa được những “ngón tay dài” (langer Finger) hỏi thăm kỹ quá nên càng thiếu quần áo ấm nhiều hơn mọi người. Thương chị Thái Hà vừa đau lưng vừa đau khổ, ý quên, đau cổ, vừa bị lạnh thấu xương sườn xương sống, thiếu ngủ mà lại không ăn được món gì ở xứ lạ cả... Thương Thùy Anh vì thương Thái Hà quá nên cũng đau như Thái Hà... Càng nghĩ đến anh chị em trong đoàn HH 2010 thì tình thương lại càng dâng trào và từng khuôn mặt thân thương càng hiện rõ trong tâm tưởng...

Năm nay cha Nghĩa cũng được hãng máy bay ưu ái đặc biệt lưu giữ hành lý của cha ở các phi trường hơi lâu nên cha cũng là người luôn luôn thiếu “đồ tể nhuyễn của riêng tây” để dùng. Hi hi...he he...he. số của cha Nghĩa là số bác ái bất đắc dĩ, phải không cha.

Lại nhớ đến Andorra, thành phố nhỏ nhỏ xinh xinh, có cà-phê ngon, bánh mì kẹp trứng cũng ngon, cũng nhỏ nhỏ xinh xinh. (Đây là phần ăn sáng của dân Tây Ban Nha mà Tiết bé cái làm nên cứ nghĩ là phần ăn trưa, hi hi...) vì dân TBN ăn sáng lúc 10giờ đến

12giờ trưa mà. Nơi này mọi người được tự do đi ăn trưa nên ai ai cũng túa đi thăm phố phường, có người đi tìm mua rượu vì rượu ở đây không bị đóng thuế, có người vào siêu thị, có người đi ngắm phố phường để “thăm dân cho biết sự tình”... Tiết và “ông xã xệ” không dám đi xa vì (lười huyền) và sợ mỗi chân nên đến một tiệm cà-phê gần điểm hẹn ăn trưa bằng phần ăn sáng của họ. Nơi đây mọi người cũng đã có một kỷ niệm thật tuyệt vời với trời mưa tâm tã đi tìm và đã gặp được chiêm lạc...(từ kỷ niệm này tình thương yêu của cả nhà thêm đậm đà và hình ảnh Ông Ngoại đứng dưới trời mưa ngóng chờ, lo lắng cho chiêm lạc phản ánh nổi bật Tình Yêu của Cha Nhân Lành đối với con cái).

Hành trình của đoàn Hành Hương năm nay không đến hai địa điểm này, nên mọi người không được thưởng thức món heo sữa quay và món cừu non nướng trên lửa nhâm nhi với rượu đỏ Tây Ban Nha ngon hết biết, ngon tuyệt vời. Tuyệt cú mèo!!!....

Đến lâu đài Javier, năm ngoái đến đây Tiết đã rất hạnh phúc và sung sướng (vì hằng ao ước từ lâu) thăm lâu đài, nơi sinh sống của vị Thánh mà Tiết hằng yêu mến, kính trọng và ngưỡng mộ nên đã tìm đến kính viếng xác của Ngài ở GOA, Ấn Độ, cách đây khoảng 5 hay 6 năm rồi.

Tiết yêu quý nhất là nhà nguyện trên lâu có Thánh Thê Chúa hiện diện 24/24. Nơi đây, 2010 lần nào Tiết bước chân vào cũng thấy Chi Lan hiện diện ở đó rồi, nơi này gia đình Tiết được Chúa Giêsu

Thánh Thê yêu thương tặng cho món quà quý nhất trên đời. Để đền đáp Tình Yêu Ngài, con xin Chúa luôn ở với con để con biết yêu Chúa mỗi ngày một hơn và mỗi ngày mỗi cố gắng thanh luyện tâm hồn trở nên hoàn thiện hơn, để sống đẹp lòng Ngài hơn. Lần này vừa tới nơi là Tiết đến ngay phòng này để viếng Thánh Thê Ngài, Tạ Ôn Ngài và dâng lên Ngài tất cả các cha, các anh chị em trong hai đoàn Hành Hương 2010, 2011.

Nói chung là đi đến nơi nào Tiết cũng nhớ đến bao nhiêu kỷ niệm của bà con cả nhà mình. Đến Loyola lần này đoàn hành hương được ở trong Nhà Dòng, có đường đi thông qua nhà thờ mà không phải đi vòng ra ngoài khi trời mưa. Thật tuyệt. Nhớ chị Tuyết và Thầy Sáu Cường đọc Sách Thánh mà rung rung lệ, thật cảm động, nơi Phòng Thánh Inhã dưỡng thương.

Đến Loyola thì nhiều kỷ niệm lại tràn về trong ký ức, với căn nhà trọ trên đồi cỏ xanh mướt có cái tên rất ngộ nghĩnh dễ thương “KUKUHERRI” có mấy pho tượng đồng lớn nhỏ đủ kiểu rải rác trong sân và trên terrace mà sáng sớm mọi người túa ra đây múa tay múa chân để tập những đường quyền cho thân thể cường tráng và đôi chân dẻo dai mà tiếp tục lên đường, nơi đây Tiết học được vài đường quyền của cô em “Thương Thương” Canada. Cô em này chắc là gái Bình Định nên múa quyền dẻo ơi là dẻo, vung tay vung chân tã xung hữu đột trông thật ngoạn mục, hi hi...he he he...

Lúc vừa đến mọi người

đem hành lý vào phòng tiếp tân ai cũng được chiêm ngưỡng nhà thờ Loyola ở xa xa dưới thung lũng, qua khung tường bằng kính. Ai cũng đơ máy hình cổ lấy vài tấm hình ngọn tháp màu hồng có Thánh Giá ngự trên cao của nhà thờ Thánh Tô Dòng Tên nổi bật trên những ngôi nhà san sát nhau, mái ngói đủ màu nâu, đen, đỏ chen lẫn trong những hàng cây xanh.

Dưới thung lũng bên cánh trái “Kukuherrri” một số nhà dân lưa thưa rải rác cách nhau bằng những cánh đồng cỏ xanh mượt mà, dân ở đây sống bằng nghề chăn nuôi nên quanh đây lơ nhơ những đàn cừu nhỏ ung dung gặm cỏ trong vòng rào. Chiều chiều nhìn những làn khói trắng vươn cao lá lướt theo làn gió nhẹ từ những căn nhà nơi chân đồi, đem theo mùi khói thơm thơm của thức ăn lan tỏa lẫn mùi khét khét của cỏ, của lá khô. Nhìn khung cảnh thật êm ả thanh bình. thơ mộng gợi nhớ quê hương, quê nhà quá chừng chừng...(chả là thuở ấu thơ Tiết sống ở nhà quê, quanh năm làm bạn với gà vịt heo bò rau cỏ bông hoa nên cứ mỗi chiều chiều người giúp việc quét lá rụng ngoài sân gom lại đốt, mùi thơm, mùi lá khô, lá tươi quyện vào nhau thành một mùi quê hương thật đặc biệt)

Nơi này cả nhà có nhiều kỷ niệm nhất là trong phòng ngủ. Đám phụ nữ chúng mình chiếm bao nhiêu cái giường tầng và vui vẻ đùa dỡn trêu chọc nhau vì chưa bao giờ được sống tập thể với nhau trong tình thương yêu như thế này. Một số chị chạy qua phòng quý ông để làm giường

cho các đấng ông chồng bị các anh chọc ghẹo thật là dễ thương... thương chị Phương Dung xách đồ nghề đi từ giường này qua giường khác cạo gió cho các chị, vui ơi là vui!!!...thương Kiều Trang và Lê Huyền vật lộn với việc chia phòng, vì phòng riêng thì không còn, phòng đôi hay phòng bốn giường thì ít. Ôi! bao nhiêu kỷ niệm vui và dễ thương biết bao!!

Cả nhà mình còn được nhiều phen đi dạo dọc bờ sông để đến lâu đài của gia đình Thánh Tô Inhazio và nhà thương thí của những người cùng khổ mà Thánh Inhã đã đến sống để chia sẻ với những người cùng khổ, chứ không chịu sống trong lâu đài đồ sộ của gia đình. Trên đường đi bộ dưới hai hàng cây xanh bên bờ sông thật đẹp, không khí thơm tho trong lành, gió mát mơn man những khóm hoa bên vệ đường...sắc hoa còn lung linh những giọt sương mai... hương hoa thì vương vương theo làn gió, mọi người vừa đi vừa thăm hỏi nhau vừa tâm sự, vừa trao đổi cuộc sống đời thường, cuộc sống đức tin với nhau thật thân tình... Đám đi

bộ này vượt mặt đám đi trước, đám này chẳng chịu thua lại ra sức nhanh chân rào bước xem ai là người đến trước, ha ha... vui hết biết há cả nhà!!! Vừa đi vừa chọc ghẹo nhau vừa chăm sóc cho nhau, chia nhau miếng bánh viên kẹo nhỏ nhỏ mà chứa chan tình thương mến. Nơi đây còn gọi lên bao kỷ niệm khi mọi người đi tìm Restaurant để ăn trưa. Có lúc kéo vô cả hai ba chục người khiến chủ tiệm và khách ăn ở trong tiệm ngạc nhiên một cách thích thú. Có người thấy đông quá phải chờ lâu khi đặt thức ăn nên bỏ đi tìm tiệm ăn khác, cha Nghĩa và các anh chị Bỉ Quốc và Việt Nam thì vào tiệm ăn Á Châu vì mọi người nhớ cơm, nhớ gạo quê hương. Sau ăn trưa cả đoàn lại kéo nhau tản bộ về Kukuherrri. Nhớ đến chị Mai Đức có đôi giày tốt quá nên mới đi bộ có một ngày mà bị gãy mất cái gót giày, hi hi... vì Chúa biết chị Mai đem theo bốn năm đôi giày lụng mà... he he...). Vui quá phải không cả nhà??!! Riêng cha Quý, chị Phước với chị Phương (đi xe lăn) được bác tài taxi đưa rước về tận.... Kukuherrri. Hai ngày lưu lại nơi này ai cũng có rất nhiều kỷ

niệm trên những con đường
đọc theo bờ sông phải không,
cả nhà thương mến.

Nhớ nhất cha Gomez
với bao nhiêu lời mắng yêu
chúng ta trên những đoạn
đường đi bộ này, khi đi qua
đường mà vài anh chị em
băng đại qua bị cha la cho là
kém văn hóa, thế mà anh chị
em lại cười hi hí... ha há với
nhau... và cha cũng chẳng
giận chút nào, chỉ hơi hờn
hờn tí thôi!!!???. Khi đi thăm
những kiến trúc cổ kính của
nhà thờ, có nhiều bức tượng
thật lạ, tò mò hỏi cha thì cha
trả lời cách huề vốn thật là
chân tình và vui lắm: "À, đó
là một người đạo đức ạ". Cha
Gomez ơi, chúng con kính và
thương quý cha lắm. Vẫn
luôn nhớ đến cha và các cha
hành hương trong kinh
nguyện hằng ngày.

Khi đến chặng cuối là
Madrid, phục các bác tài xế
xe bus của Tây ban Nha, xe
thì lớn vừa sát cái công mà
"anh tài" nào cũng lái xe qua
ngọt sớt và khi ra khỏi Nhà
Đòng thì phải "de lui" mà
"anh tài" nào cũng không để
xe bus hay chiếc công bị xây
xát chút nào, thật đúng là
"anh tài". Nhớ đến Hưng-Kim
Anh, cặp uyên ương "anh tài"
thật đẹp đôi, thật dễ thương,
thật chân tình, năng nổ mà dịu
dàng vui tươi giúp mọi người
"sống giây phút hiện tại cho
tràn đầy yêu thương" suốt
cuộc hành trình. Nhớ cha Quý
khoan thai, nhẫn nại, dịu dàng
với nụ cười duyên dáng đầy
tình thương ban phép lành
cho đoàn hành hương mỗi khi
xe bus bắt đầu lăn bánh lên
đường trong sáng sớm tinh
mơ.

Lần này đến Nhà

Dòng Misioneras Cruzadas de
la Iglesia, Madrid được bác
Kiêm gái đứng sẵn ở cửa chào
đón mọi người, thật là dễ
thương và cảm động. Bác vẫn
vui tươi, trẻ trung với nụ cười
tươi phúc hậu nở trên môi.
Đêm chia tay nơi đây gọi nhớ
đến Minh Châu, cô bé nhỏ
nhất và xinh nhất, duyên dáng
nhất đại diện cả nhà nói lời
cảm ơn thật chân tình đến các
cha và ban tổ chức với những
giọt nước mắt nghẹn ngào
làm mềm lòng mọi người,
thật dễ thương, nhớ đến từng
gương mặt mọi người khi
cùng nắm tay nhau hát Sha-
lom mà nước mắt doanh
tròn, vì cảm động, vì chan
chứa tình thương, vì biết ơn
nhau và vì sắp xa cách
nhau... biết bao giờ gặp lại.

Sau cùng là nhớ đến
những người ở lại đi viếng
Đức Mẹ ở Fatima về sau,
(Tiết và một số người không
nhờ núi lửa ở Island mà
những người này được một
phen hú vía ??? và sung
sướng trong nước mắt???
được ở lại ngao du Madrid
"đất ấm tình nồng"??? thêm
vài ngày nữa.

Chúng ta được nghe
các anh chị kể về trong một
phóng sự dí dỏm đầy tình yêu
thương của "phóng viên" Ti
Ti London. Nhờ núi lửa mà
tình yêu thương trong anh chị
em cả nhà mình mặn nồng
hơn, phải không ạ?

Vài hàng tâm sự với
cả nhà nhé. Chúc cả nhà luôn
an vui trong Tình Yêu của
Thầy Chí Thánh.

Rất quý mến cả nhà.
Elisabeth Tiet

KÍNH THÁNH YNHÃ

(Đáng sáng lập dòng Tên SJ.)

*Tháng mười năm đó sinh ra
Một bốn chín một tên là Inbigo (1491)
Lớn lên tuấn tú khôi ngô
Trở thành hiệp sĩ các cô mê hoài
Ơi! chàng hiệp sĩ điển trai
Sự nghiệp đường tiến lên đài vinh quang
Viên đạn định mệnh bẻ bàng
Cắt ngang sự nghiệp của chàng làm hai
Trận chiến ở giữa lâu đài
Pam-plo-na ấy còn hoài khác gì
Chân phải gãy nát còn gì
Đời thời sự đổ còn chỉ những ngày
Vinh quang giờ đã đổi thay
Trở về quê cũ nơi ngày sinh ra
Lâu đài ở Lo-yo-la
Năm yên sáu tháng để mà đường thương
Tịnh tâm thao thức canh trường
Độc Cuộc Đời Chúa tình thương cứu đời
Giê Su hình ảnh tuyệt vời
Bấy giờ Y-Nhã thức thời ngộ ra
Tương lai trời mới bao la
Cuộc đời dâng hiến cho Chúa trên trời
Khổ tu học khắp mọi nơi
Luyện tập cương quyết gieo lời thương yêu
Đời chàng duy nhất mục tiêu
Thực hành lời chúa những điều thật ngay
Được Chúa soi sáng bao ngày
Đòng Tên ngài lập hương bay vào đời
Linh đạo đưa đến mọi nơi
Linh Thao Ngài dẫn hồn người bình an
Tạ ơn Thiên Chúa trao ban
Y-Nhã thánh cả cao sang cho đời
Một năm năm sáu về trời (1556)
Ba một tháng bảy mọi nơi kính Người
Ngày kính Thánh Tô vui tươi
Ngài về với Chúa nụ cười ngọt hương
Ai theo Y-Nhã lên đường
Nhớ từng dấu tích tình thương vào hồn
Bởi Lời Thiên Chúa trường tồn
Theo Ngài hương được hương khôn tràn đầy.*

Thanh Sơn